

eninger. Thi disse Oplysninger viste netop, at man ved alle de Midler, som staar til Raadighed, selv om disse Midler ikke alle var lige gode, søger at unddrage sig Pligten til at modtage Genvalg, Jeg deler derfor ikke det ærede Medlems Tillid til, at en kraftig Opfordring vil hjælpe. At en saadan Opfordring skulde være tilstrækkelig, er i alt Fald i Modstrid med de Oplysninger, som under et tidligere Lovforslags Behandling her er fremsatte af det ærede Medlem fra Assens.

Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem fra Nibe (Kvist), naar han kaldte det, som er foreslaaet i § 1, en Tvangsforanstaltning. Thi hvad vil det sige, at det er en Tvangsforanstaltning? Hvis det er en Tvangsforanstaltning, indeholder den bestaaende Lov ogsaa en Tvangsforanstaltning, thi den siger, at man skal modtage Genvalg, at man altsaa ikke kan unddrage sig at sidde i det kommunale Raad i 8 Aar og som Formand i 3 Aar, og jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vil paastaa, at der her absolut er truffet det rette, og at en hvilken som helst Afvigelse fra disse i Loven fastsatte Grænser skulde være en Tvangsforanstaltning. Saa ufejlbarlig har Lovgivningsmagten neppe været, at den absolut skulde have truffet det eneste rette, og at en Afvigelse derfra vilde være urigtig, i hvilken Retning den end gik. Det ærede Medlem paatalte ikke det Forhold, at man ved Undladelse af at betale sin Skat fritog sig for Pligten til at modtage Valg til de kommunale Raad, men naar det ærede Medlem kan billige dette, synes jeg, han ikke har nogen som helst Ret til at kalde det, som indeholdes i Lovforslagets § 1, en Tvangsforanstaltning. Det er imidlertid et Spørgsmaal, vi kan forhandle om, jeg lægger Hovedvægten paa § 2 i Lovforslaget, og da det ærede Medlem vil foreslaa Nedsættelse af et Udvalg, som naturligvis hurtig maa fremme Lovforslaget, vil der være Lejlighed til at overveje disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem havde ogsaa nogen Betænkelighed ved det sidste Stykke i § 2 angaaende Statens Deltagelse i Ydelsen af den forhøjede Medhjælpssum. Jeg maa tilstaa, at jeg nærer ikke disse Betænkeligheder, og kan ikke forstaa, at der skulde være noget som helst urimeligt i, at Sta-

ten, som har paalagt de kommunale Raad et overordentlig stort Ekstraarbejde, bidrog — her er der jo kun Tale om, at det skal ske i ringe Omfang — til det forhøjede Vederlag for Arbejdet. Det ærede Medlem tog her stærkt Forbehold og mente, at Bestemmelsen i alle Tilfælde maatte være midlertidig. Det behøver det ærede Medlem ikke at udhæve, thi Loven er midlertidig, den gælder kun for Valgene i 1917. Med Hensyn til § 3 har der været den skønneste Enighed mellem de to ærede foregaaende Talere, og jeg kan ganske slutte mig til deres Opfattelse: at dette er en selvfølgelig Ting. Maaden, hvorpaa Spørgsmaalet skal løses, er i Lovforslaget overladt til den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Forsvarsminister.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til meget hurtig Fremme og velvillig Behandling her i Tinget.

Ellinger: Det konservative Folkepartis Stilling til dette Lovforslag falder sammen med den Opfattelse, der fik Udtryk i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist), og da det ærede Medlem udførligt gennemgik Lovforslagets forskellige Bestemmelser og motiverede sin Holdning overfor Lovforslaget, og da hans Motivering er den samme som den, vi vilde give, er der ingen Grund til at spille Tingets Tid med Gentagelser. Jeg skal derfor indskrænke mig til at markere dette Standpunkt overfor det foreliggende Lovforslag, idet jeg i øvrigt maa tage Afstand fra de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), om Skatterestanter.

Sandbæk: Jeg kunde have Lyst under Behandlingen af dette Lovforslag, i hvilket der jo er Tale om Tilskud til Kommunernes Administration paa Grund af de store Byrder, der lægges paa Kommunalbestyrelserne, at omtale en ældre Sag, idet jeg finder det rigtigst, at vi betaler den gamle Gæld, inden vi lover yderligere Tilskud til Kommunerne. Jeg skal fremføre nogle Data. Loven af 22. December 1915 indeholder en Bestemmelse om, at en halv Million Kroner skal for-